

Fragmenta in epistulam ad Colossenses (in catenis)

631 Kol 1,17 Καὶ αὐτός ἐστι πρὸ πάντων. οὐκ εἶπεν· ἐγένετο πρὸ πάντων, ἀλλ'· ἔστι πρὸ πάντων, τοῦτ' ἔστιν ὃ ἂν ἐννοήσης, αὐτὸν προόντα καὶ προῦφεστῶτα εὐρήσεις ἀϊδίως συνυπάρχοντα τῷ πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι. Kol 1, Εἰρηνοποιήσας. τὸ ὑπερβατόν· εἰρηνοποιήσας δι' ἑαυτοῦ, τοῦτ' ἔστιν αὐτουργήσας, ἀλλ' οὐ δι' ἐτέρων ἡμῖν πραγματευσάμενος τὴν εἰρήνην. ποίω δὲ τρόπῳ ταύτην εἰργάσατο; διὰ τοῦ αἵματος, φησί, τῆς σταυρώσεως αὐτοῦ· σταυρωθεὶς γὰρ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ διὰ τῆς σταυρώσεως τὸ οἰκεῖον αἷμα ἐκχέας ὑπὲρ ἡμῶν, εἰρήνευσε καὶ κατήλλαξεν ἡμᾶς. Kol 1,21 Καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἄκοντες ἐπράττομεν τὰ ἔργα τὰ πονηρὰ καὶ κατὰ τινα συναρπαγὴν, ἀλλὰ μετὰ μελέτης καὶ τὴν ἐχθραν τὴν πρὸς θεὸν τοῖς λογισμοῖς προτυπώσαντες· οὕτως ἐπὶ τὰς ἐχθρὰς αὐτῷ πράξεις ἐχωροῦμεν. διὸ ἄφατος ἢ θεία φιλανθρωπία, ὅτι καὶ τοιοῦτους ὄντας καὶ κατήλλαξε καὶ προσεδέξατο. Kol 1,24 Καὶ ἀνταναπληρώσω. ὁ Χριστὸς ραπισθεὶς καὶ ἐμπαιχθεὶς καὶ μαστιχθεὶς καὶ σταυρωθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν, οὐχ ἀπλῶς ἐπλήρωσε πάντα ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀφράστῳ λόγῳ ἐξεπλήρωσεν. χρεῶσται οὖν πάντες καθεστήκαμεν ἀντὶ τῶν μυρίων ἐκείνων καὶ σωσικόντων παθῶν καὶ αὐτοὶ ὑπομένειν καὶ ἀντεισάγειν παθήματα. καὶ θλίψεις ὑπὲρ Χριστοῦ καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἵνα ἀνταναπληρώσωμεν ἃ ἔπαθεν ὁ Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν. ἀλλὰ μὴν ἀνταναπληρῶσαι αὐτά, τοῦτ' ἔστιν ἴσως καὶ ὁμοίως παθεῖν καὶ μηδὲν ἐλλείπειν, ἀδύνατον. ἀλλ' ὅσα ἂν πάθωμεν, ὑστέρημά ἐστι πρὸς τὰς θλίψεις τοῦ Χριστοῦ. πῶς γὰρ ἂν καὶ ἀνταναπληρωθεῖ τὸ δεσπότην ὑπὲρ δούλου παθεῖν διὰ τοῦ δούλου ὑπὲρ δεσπότου; οὐ γὰρ ἴσον τοῦτο οὐδὲ ὅμοιον, πολλοῦ γε καὶ δεῖ. ἢ τὸ ἀναμάρτητον ὑπὲρ ἀμαρτωλῶν καὶ προσκεκροκότων διὰ τοῦ τοῦς ἐν ἀμαρτίαις ὑπὲρ εὐεργέτου καὶ ἀναμαρτήτου; καὶ μυρία. διὸ ὅσα ἂν τις πάσχοι ἀνταναπληρῶσαι θέλων, ὑστέρημα τῶν 632 θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἀνταναπληροῖ. διὸ καὶ ὁ μακάριος Παῦλος ὁ πάντων πλέον ὑπὲρ Χριστοῦ δραμών, ὁ καθ' ἑκάστην ἡμέραν μυρία πάσχων δεινά, τοῦτο εἰδὼς καὶ διδάσκων ἔλεγεν. Kol 2,17 Διττῶς ἐγχωρεῖ στίζεσθαι, καὶ ἐν τῷ σώμα ὑποστίζοντας, καὶ ἐν τῷ Χριστοῦ. Kol 3,23 Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐργάζεσθαι, κατὰ μετάπτωσιν ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις ἐργαζόμενοι. Kol 4,3 Ἴνα ὁ θεὸς ἀνοίξη. τὸ κοινὸν τῆς συντάξεως· ἵνα ὁ θεὸς ἀνοίξη ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ ὡς δεῖ με λαλῆσαι, δι' ὃ καὶ δέδεμαι, ἵνα φανερώσω αὐτό. ὁ δὲ θεὸς Παῦλος καθ' ὑπερβατόν τὸν λόγον προήνεγκεν. Kol 4,6 Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι. ὡσπερ ἄλατι ἔστω ἡρτυμένος· ὡσπερ γὰρ οὐδὲν τῶν σώμα τρεφόντων σχεδὸν χωρὶς ἄλατος ἡδύνει καὶ εἰς τροφήν εὐχυμον ἀναδίδοται, οὕτως καὶ ὁ διδασκαλικὸς λόγος ὁ τὴν ψυχὴν τρέφων, ἂν μὴ ἢ τῇ χάριτι ἡρτυμένος, οὔτε θρέψει, οὔτε ἀναδοθήσεται. Kol 4,16 Ἴνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων. ἦν τι πάντως τῶν γραφέντων καὶ πρὸς τὴν διόρθωσιν τῶν Λαοδικέων συντεῖνον. ἢ ὅτι πλέον ἔμελλον προσέχειν ἑαυτοῖς, ὀρώντες τὰ ἐτέρων ἐλεγχόμενα πλημμελήματα. Καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας. οὐ τὴν ἀπὸ Παύλου πρὸς Λαοδικείας ἢ γὰρ ἂν εἶπε· καὶ τὴν ἐν Λαοδικείᾳ ἀλλὰ τὴν ἀπὸ Λαοδικέων πρὸς Παῦλον· ἦν γὰρ τι πάντως ἐν αὐτῇ ὠφελοῦν τοὺς Κολοσσαεῖς. Kol 4,17 Περὶ τοῦ διδασκάλου γράφει, ἵνα ἐπιτιμῶνται καὶ παραινόμενοι πείθωνται, εἰδότες τὰ δηλωθέντα αὐτῷ παρὰ τοῦ Παύλου. ἴσως δὲ 633 ἐπίσκοπος ἦν αὐτῶν, ἢ ἄλλην ἐγκεχειριστο ψυχῶν διακονίαν. διὸ φησιν· ἐν κυρίῳ διακονίαν καὶ οὐ κατ' ἀνθρώπον οὔσαν. Kol 4,18 Μᾶλλον αὐτὴν τοῦ ἀσπασμοῦ τὴν λέξιν ἰδίᾳ χειρὶ ἔγραψεν, ἵνα πάσχωσιν τι πλέον τὴν χεῖρα ὀρώντες τοῦ Παύλου. Μεγίστη προτροπὴ πρὸς τὸ φέρειν γενναίως τοὺς πειρασμούς, τὸ εἰδέναι καὶ διὰ παντὸς μνημονεύειν εἶναι τοῦτον ἐν δεσμοῖς. Δηλονότι μεθ' ἧς πάντα τὰ ἐπιταγέντα πληρῶσουσιν. χάριτος εἰς τὸ σωθῆναι δέονται. τί γὰρ ἂν ποιήσοι ἄνθρωπος ἄνευ χάριτος;

